

Kto podejmuje dziedzictwo Giedroycia?

Nominowani do ważnej nagrody

Dwoje szczecińskich naukowców – Katarzyna Rembacka z Instytutu Pamięci Narodowej oraz Eryk Krasucki z Uniwersytetu Szczecińskiego – zostało nominowanych do Nagrody im. Jerzego Giedroycia. Laur ustanowił senat Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Katarzyna Rembacka została wyróżniona za „Komunistę na peryferiach władzy. Historię Leonarda Borkowicza (1912-1989)”. Po wydaniu biografii w rozmowie z „Kurierem Szczecińskim” uczona stwierdziła, że z reguły o pierwszym wojewodzie szczecińskim mówi się na dwa sposoby.

– Albo jest to biała legenda człowieka ponadpolitycznego, myślącego tylko o polskiej racji stanu, który przyjechał tutaj nie wiadomo przez kogo przysłany, albo ton oskarżycielski – oceniała. – A mnie zastanowiło, o kim my właściwie mówimy, jakim był politykiem, jakim człowiekiem. Ciekawiło mnie także to, co działo się z nim po tym, jak przestał być wojewodą, bo do tej pory ta część jego biografii znana była tylko w wielkim skrócie.

Książka Rembackiej wygrała w prestiżowym konkursie Nagrody Historyczne tygodnika „Polityka” w kategorii „debiut”.

Eryka Krasuckiego nominowano za tom „A jednak coraz silniej wierzę. Życie i los Witolda Kolskiego (1902–1943)”. O tej pozycji wydawca pisze tak: „Jego biografia odzwierciedla jednak wiele ważnych spraw związanych z komunizmem jako formacją kulturową. Bez wątpienia jedną z najważniejszych dla zrozumienia XX wieku. To historia zasymilowanego żydowskiego chłopca z Łodzi (rocznik 1902) – syna nauczycielki

i drobnego kupca – który stykając się za pośrednictwem przyjaciół z ideą rewolucji, jej właśnie i jej wielkim obietnicom podporządkuje swe życie. Przystępując do nielegalnej partii, stał się szybko jej zawodowym funkcjonariuszem, stopniowo zyskiwał autorytet i zaufanie kierownictwa organizacji, w końcu sam został jednym z najważniejszych krajowych pracowników aparatu Komunistycznej Partii Polski (1918–1938). Przemawiały za nim: talent pisarski i organizacyjny, samodyscyplina, ale też niezłomność, dla której najważniejszym sprawdzianem były lata więzień. O jego wyniesieniu zdecydowało jednak przede wszystkim niezachwiane przekonanie w sens i zwycięstwo idei”.

Do Nagrody im. Jerzego Giedroycia nominowanych jest dziewięcioro autorów.

Decyzję o przyznaniu nagrody podejmują członkowie kapituły nagrody. Do konkursu mogą być zgłaszane „monografie i wydawnictwa zbiorowe, opublikowane w ciągu pełnych dwóch lat kalendarzowych poprzedzających rok przyznania nagrody, oparte na niewykorzystanych dotąd lub na nowo zinterpretowanych materiałach źródłowych i wnoszące nowe ustalenia do stanu badań nad daną problematyką”.

Wysokość nagrody wynosi 25 tysięcy złotych. ©P

Alan SASINOWSKI